

Rettevejledning til opgave 1

Spørgsmål

1. Er der værning for sagen mod Print ved retten i Aarhus, og bør påstanden mod Print inddrages i sagen mellem Digilease og ReviAp?

Der er værning efter domsforordningens art. 8.2, idet der er tale om efterfølgende ad citation, og sagen mod ReviAp er ikke anlagt for at unddrage Print det værning, der ellers ville være kompetent i selskabets sag.

Såfremt de studerende bygger værning på domsforordningens art. 7.1, kan de ikke forventes at kende de forskellige former for leasingaftaler. Print, der karakteriseres som forhandler, leverer ifølge opgaven fotokopieringsmaskinen hos ReviAp i Aarhus. Det er således mest nærliggende at karakterisere forholdet som en vare leveret i Aarhus, og der er derfor værning efter domsforordningens art. 7.1.b.

Spørgsmålet om kumulation skal under alle omstændigheder afgøres efter retsplejelovens § 250, og det er særligt stk. 2, nr. 3, og stk. 5, som de studerende skal diskutere. Selv om retsgrundlaget er forskelligt, har spørgsmålet om mangler m.v. ved fotokopieringsmaskinen betydning for begge sager, så der er den nødvendige sammenhæng mellem sagerne, og da det er skønsrapporten, der giver anledning til ad citationen på et tidspunkt, hvor forberedelsen ikke er afsluttet, er der næppe grundlag for at afskære ad citation på det grundlag.

2. Er rettens kendelse om nyt syn og skøn rigtig?

Det er efter praksis udgangspunktet, at alle sagens bilag skal medsendes til skønsmanden, jf. Den civile retspleje, s. 539, og den ad citerede kan som udgangspunkt ikke forlange nyt syn og skøn, jf. Den civile retspleje, s. 543 f. Print har i forhold til det sidstnævnte alene gjort gældende, at selskabet ikke havde været med til at udpege skønsmanden eller haft mulighed for at stille spørgsmål til denne. Det er ikke tilstrækkeligt konkret til at begrunde en fravigelse fra udgangspunktet.

3. Blev kendelsen kæret rettidigt?

Kendelsen blev afsagt den 11. december 2017, og Print blev orienteret om kendelsen samme dag. Fristen for kære udløb således den 25. december, der er en helligdag. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for retten. Kæren kom således i dette tilfælde frem den 24. december kl. 10.43 og dermed rettidigt, jf. Den civile retspleje, s. 316.

4. Burde retten have pålagt Jensen at tale sandhed?

Jensen ejer samtlige kapitalandele i Print, og han er den eneste ansatte. Han bør således i denne sammenhæng betragtes som en part, jf. Den civile retspleje, s. 511. Det gøres under sagen gældende, at han har foretaget sig noget strafbart – de studerende kan ikke forventes at karakterisere det strafbare nærmere. Han har således efter omstændighederne ikke sandhedspflicht, jf. Den civile retspleje, 518 f., og retten bør i så fald ikke efter retsplejelovens § 181 pålægge ham at tale sandhed.

Rettevejledning til opgave 2

1. Var kendelsen om, at Retten i Horsens var rette værneting for sagen mod Carlos korrekt?

Sagsøgte – Carlos – er bosiddende i Italien, og værnetinget skal derfor afgøres efter domsforordningen.

Det bør diskuteres, om der er enekompetence i Italien efter artikel 24 om leje af fast ejendom. Udlejning af fritidshuse er omfattet, mens leje af hotelværelser ikke er omfattet. I sagen har de en selvstændig bygning, men med måltider. Det er uden betydning, hvor måltiderne serveres. Det ligner derfor mest hotelbetingelser, og derfor er aftalen ikke omfattet af artikel 24.

Desuden bør det diskuteres, om Anders kan sagsøge i Danmark efter artikel 17 som forbruger. Anders må anses som forbruger, også selvom U 2012.2833 Ø ikke antager, at en hotelbestilling til et team var et forbruger køb. Der er ingen oplysninger i opgaven, der tyder på, at Carlos har rettet sin markedsføring mod Danmark, og det er Anders, der tager kontakt til Carlos. Aftalen er derfor ikke omfattet af artikel 17.

Kendelsen var derfor forkert.

DCR, side 206-207 og 232-235

2. Var kendelsen om, at der ikke skulle stilles sikkerhed, korrekt?

En dansk sagsøger skal som udgangspunkt ikke stille sikkerhed for eventuelt idømte sagsomkostninger. Det er uden betydning, hvor sagsøgte har bopæl eller anden tilknytning.

Der gælder for selskaber en snæver undtagelse, hvis formålet med selskabsstiftelsen er at undgå hæftelse for sagsomkostningerne.

Kendelsen er derfor korrekt på dette punkt.

3. Er muligheden for retsmægling prækluderet?

Retsmægling er blandt de punkter, der bør drøftes på det forberedende retsmøde, jf. § 353, stk. 1, nr. 20. Dommerens forespørgsel om forlig kan opfattes som en konstatering af, at der ikke ønskes retsmægling.

Sagens forberedelse er afsluttet, da der er under 4 uger til hovedforhandlingen.

Præklusionsreglerne i § 358 nævner ikke retsmægling, der således ikke er omfattet af disse.

Retsplejelovens kapitel 27 om retsmægling angiver ingen tidsfrist for mæglingen.

Det bør derfor diskuteres, hvilke muligheder og begrænsninger der finder anvendelse.

Retten kan efter § 345 udsætte en sag, "når dette findes påkrævet", og ændre tidsplanen, herunder hovedforhandlingen, "hvis det er påkrævet af hensyn til en forsvarlig behandling af sagen," jf. § 354, stk. 2.

Da parterne ønsker retsmægling, bør retten være tilbageholdende med at nægte dette, også selv om hovedforhandling må udsættes.

DCR, side 375-379, 396-397.

4. Kan Anders sagsøge Benita i Danmark efter reglerne om kontraktværneting?

Benita er bosiddende i Italien. Det er derfor domsforordningen, der finder anvendelse.

Det skal overvejes, om Benitas råd og henvisning til Carlos kan anses som en tjenesteydelse efter artikel 7, nr.1, litra b.

Ved vurderingen af et muligt værneting skal det ikke godtgøres, at der er en aftale, men alene efter en foreløbig vurdering være et rimeligt grundlag for at antage, at der er indgået en aftale. Kravet hertil er ikke særlig højt. Henset til sagsforløbet må det antages, at dette krav er opfyldt.

Det skal herefter overvejes, hvor opfyldelsesstedet kan anses for at være. Benitas arbejde er foregået i Italien, men rådet er modtaget i Danmark. Rådet skal bruges af Anders i Danmark i forbindelse med bestilling af skiferie. Det er derfor mest naturligt at anse opfyldelsesstedet for Danmark.

Der er derfor værneting efter artikel 7, nr. 1, litra b, i Danmark.